

Gözden giren kalbe yerleşir

Zünnûn-ı Mısırî (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) der ki: **Gözü harama kapamak ne güzel bir kapıcıdır. Şehvetin kalp evine girmesini önler. Demek ki gözünü haramdan sakınırsan kalbin ter temiz kalır. Bu sayede nice fitne ve belâlardan kurtulmuş olur ve iyiliklerini de arttırmış olursun.**

Zünnûn-ı Mısırî Hazretleri'nin bu sözü, kalbin penceresinin aslında göz olduğunu haber verir. Çünkü kalbe giren çoğu şey önce gözden geçer.

Göz, kalbin penceresi gibidir eğer harama açılırsa içerisi karışır, kapatırsa kalp selâmette kalır. Bu yüzden harama bakmamak sadece bir bakış meselesi değil, kalbi koruma meselesidir.

Mesela bir insan düşün: Sokakta yürürken harama nazar ediyor. O bakış geçip gitmiyor; zihinde bir iz bırakıyor, sonra hayale dönüşüyor, sonra arzuya... En sonunda kalpte bir meyil oluşuyor. Belki günaha düşmese bile kalbi kirleniyor, huzuru kaçıyor. Ama aynı insan gözünü çevirseydi, o zincir hiç başlamayacaktı. Bir bakışı terk etmekle, bir günahın kapısını kapatmış olacaktı.

Bir başka misal: İnternette dolaşan bir genç... Önüne uygunsuz bir görüntü çıkıyor. Eğer bakmaya devam ederse kalbi bulanır, ibadetten lezzet alamaz hâle gelir. Fakat hemen gözünü çevirirse, ilk anda zor gelse bile sonra içinde bir ferahlık hisseder. Çünkü kalbini korumuştur. O anki küçük bir mücadele, büyük bir selâmet kazandırır.

Yine düşün: Bir insan, başkasının ayıbını, kusurunu, mahremiyetini gözle takip ediyor. Bu bakışlar zamanla kalpte kötü zanlara, hasede, gıybete yol açıyor. Ama gözünü haramdan sakınan kişi, sadece günahı değil; o günahın doğuracağı birçok fitneyi de daha baştan kesmiş olur.

Her bakış, kalbe atılan bir tohum gibidir. Hele ki harama yönelmişse, bu tohum şehvet tohumu olur. İlk anda küçük görünür, zararsız zannedilir. Fakat o orada durmaz... Sulandıkça, yani tekrar tekrar bakıldıkça kök salar, filiz verir, büyür. Zihin onu taşır, hayal besler, kalp ona meyleder. En sonunda ise o küçücük bakış, acı meyveler verir: huzursuzluk, pişmanlık ve günahın ağırlığı...

Ama o ilk anda gözünü çeviren, tohumu daha toprağa düşmeden kurutur. Bir bakışı terk ederek, bir ağacı yok eder. Çünkü bazı günahlar, işlenmeden önce kalpte büyür; bazı kurtuluşlar ise daha ilk bakışı terk etmekle kazanılır.

İşte bu yüzden gözünü koruyan, aslında kalbini korur. Kalbini koruyan da hayatını korur. Çünkü nice günahlar bir bakışla başlar, nice hayırlar da bir bakışı terk etmekle kazanılır. Bir anlık sabır, bazen bir ömürlük huzurun anahtarı olur.